

RAPORT PODAJ DALEJ

RAPORT PODAJ DALEJ

*Pamiętam moment, w którym
narodziła się idea PODAJ DALEJ.
Stało się to po obejrzeniu filmu
dokumentalnego “Rytm to jest to”,
który był realizowany w berlińskiej
filharmonii i gdzie 250 młodych osób
tworzy wraz z profesjonalistami wspólny
projekt – “Święto wiosny”. W filmie idea
ofiary przetwarzana jest w coś zupełnie
odwrotnego – pięknego i niosącego
nadzieję. Spodobała mi się zmiana tego,
co wykluczające i zamykające w coś,
co jest włączające i otwarte.
Otwarte na nowe doświadczenia
i uczenie się przez wymianę.*

Dawid Żakowski

PODAJ DALEJ W LICZBACH

Liczba zrealizowanych edycji:

12

(w ramach 14 lat realizacji projektu)

Liczba uczestników,
którzy wzięli udział
we wszystkich edycjach:

495

Liczba instruktorów,
którym zapewniono zatrudnienie
w czasie realizacji projektu:

31

Liczba widzów:

ponad
6000

O PROJEKCIE

PODAJ DALEJ to działająca na terenie Warszawy i nieprzerwanie od 2012 roku przestrzeń wymiany technik teatralnych, tanecznych i performatywnych, realizowana w formie projektu edukacyjnego. Pomysłodawcą i realizatorem tego przedsięwzięcia jest Stowarzyszenie Sztuka Nowa w partnerstwie z Mazowieckim Instytutem Kultury w Warszawie, Centrum Promocji Kultury Praga Południe w Warszawie oraz Fundacją Kupalinka. Projekt jest współfinansowany przez Miasto Stołeczne Warszawa. Projekt na początku skierowany był do młodzieży w wieku 13–19 lat, a obecnie grupa docelowa została poszerzona o tzw. młodych dorosłych, czyli osoby do 30. roku życia.

Główną ideą projektu jest stworzenie przestrzeni do wymiany doświadczeń oraz metod pracy pomiędzy uczestnikami i ich instruktorami, działającymi w ramach instytucji kultury, organizacji pozarządowych oraz szkół. Projekt opiera się na zasadzie wzajemnego uczenia się technik performatywnych opartych na szeroko pojętym ruchu (taniec współczesny, teatr fizyczny, improwizacja, pantomima, teatr lalkowy, klaunada, techniki performatywne i in.). Podczas cyklicznych warsztatów uczestnicy mają okazję poznać różnorodne podejścia do pracy scenicznej: od klasycznych metod, przez pracę warsztatową, po elementy teatru społecznego czy performatywnego. Taka wielość perspektyw pozwala na poszerzenie sposobu myślenia o teatrze, otwiera na nowe formy wyrazu i rozwija kompetencje twórcze.

Kulminacją każdej edycji projektu jest wspólna praca nad spektaklem finałowym, tworzoną z udziałem wszystkich grup pod okiem reżysera. Efektem jest prezentacja podejmująca temat ważny dla uczestników i ukazująca potencjał współpracy ponad podziałami środowiskowymi.

Program przynosi realne korzyści. Uczestnicy rozwijają umiejętności choreograficzne i sceniczne, uczą się pracy zespołowej, wzmacniają pewność siebie, nawiązują nowe relacje i zyskują szersze spojrzenie na teatr i taniec jako narzędzia komunikacji i ekspresji.

PODAJ DALEJ to projekt, który świadomie wspiera rozwój młodych ludzi przez działania twórcze. Umożliwia im budowanie relacji opartych na współpracy, uczy otwartości i pokazuje, że teatr, taniec i sztuki performatywne mogą być przestrzenią dzielenia się wiedzą i wartościami. To działanie długofalowe, którego efektem jest nie tylko finałowy spektakl, ale również wzmocnienie lokalnych środowisk artystycznych i edukacyjnych.

2012

RÓŻNORODNOŚĆ TECHNIK TEATRALNYCH

Pierwsza edycja skupiała się na prezentacji różnych technik teatralnych, jakimi posługiwali się uczestnicy z kilku organizacji. Finałowy spektakl stanowił kompilację doświadczeń i możliwości wszystkich zaangażowanych grup.

2013

UCIECZKA

Temat ucieczki był interpretowany zarówno dosłownie, jak i metaforycznie – przez pryzmat doświadczeń uczestników z różnych środowisk oraz wątków uchodźczych i migracyjnych.

2014

ŚWIĘTO WIOSNY

Edycja inspirowana baletem „Święto wiosny” Igora Strawieńskiego oraz jego interpretacją baletową. Uczestnicy eksplorowali tematy odnowy, cykli natury i wspólnotowości.

2015

SUPERBOHATER/KA

Motyw superbohatera/ki został poddany twórczej analizie i reinterpretacji. Uczestnicy konstruowali spektakle wokół współczesnych wzorców odwagi, pozytywnej inności i wsparcia społecznego.

2016

SEN NOCY LETNIEJ / OPERA MOBILNA

Twórcza interpretacja „Snu nocy letniej” W. Szekspira zaowocowała formą muzycznej opery mobilnej. Działania teatralne zostały przeniesione do różnych miejskich przestrzeni, angażując szeroką publiczność.

2017

PODAJ DALEJ/ PRAGA

Prace warsztatowe skupiono wokół warszawskiej Pragi – jej historii oraz różnorodności. Wzmocniono współpracę z lokalnymi instytucjami oraz społecznością dzielnicy.

2012-2022

2018

PODAJ DALEJ/ INSTA

Projekty odnosiły się do nowych mediów i kultury cyfrowej. Uczestnicy pracowali nad artystycznym wyrażaniem siebie online, analizując wzorce komunikacji i autoekspresji w rzeczywistości cyfrowej.

2019

PODAJ DALEJ / TANIEC

Edycja skupiona na roli tańca i ruchu w pracy teatralnej oraz integracji. Uczestnicy poszukiwali nowych form komunikacji i wyrazu przez ciało, rozwijając techniki teatru tańca.

2020-2021

PODAJ DALEJ DEKALOG + / AWAKE

Rozpoczęcie trzyletniego cyklu z intensywną refleksją nad wartościami społecznymi oraz opracowywaniem „dekalogów” osobistych i grupowych. Warsztaty „Awake” budziły świadomość i solidarność w trudnych pandemicznych warunkach.

2021-2022

PODAJ DALEJ DEKALOG + / AWAKE – RE: ACT

Kontynuacja pracy nad wartościami, rozwijanie aktywnej odpowiedzi na wyzwania. Eksperymentowanie z nowymi technikami performatywnymi oraz łączenie działań zdalnych i stacjonarnych. Zamknięcie cyklu – skoncentrowano się na zbiorowym budowaniu odpowiedzi na aktualne problemy. Upowszechnienie wypracowanych metod i przekazanie ich kolejnym grupom uczestników

ZAŁOŻENIA PROJEKTU TRZYLETNIEGO

Projekt został opracowany w odpowiedzi na wyzwania, przed którymi stanął świat po pandemii, uwzględniając dążenie do łączenia sztuki, nauki i technologii jako kluczowych elementów odbudowy społecznej i gospodarczej. Centralnym założeniem projektu było stworzenie podstaw dla współpracy różnych środowisk, promowanie nadziei, optymizmu oraz świadomej współpracy, które mają inspirować i motywować młode pokolenie do aktywnego kształtowania przyszłości.

Dla młodych osób w tamtym czasie (o czym dowiedzieliśmy się z ankiet i rozmów przeprowadzonych z młodymi mieszkańcami Warszawy) kluczowe stały się:

- **Konieczność adaptacji do gwałtownych przemian w świecie:** świadomość nieuniknionych, dynamicznych przemian technologicznych, społecznych i kulturowych. Potrzeba rozwijania umiejętności poruszania się w nowej rzeczywistości i uczenia się aktywnego reagowania na nowe zjawiska bez lęku technologicznego.
- **Budowanie pozytywnych scenariuszy przyszłości:** uznanie, że pozytywne, innowacyjne i kreatywne myślenie staje się kluczowym zasobem w projektowaniu rozwoju społecznego oraz budowaniu tożsamości indywidualnej i zbiorowej.
- **Rola młodego pokolenia:** wskazanie, że to młodzi powinni współdecydować o kierunkach zmian, świadomie korzystać z nowych technologii oraz wzmacniać sfery dobrostanu społecznego poprzez wybór wartości i metod działania — zarówno technologicznych, jak i nietechnologicznych.
- **Zdrowie psychiczne młodych:** przeciwdziałanie wykluczeniu, nierówności, izolacji społecznej, hejtowi.

PRZESŁANKI I NAJWAŻNIEJSZE INSPIRACJE METODYCZNE

Założenia projektu oparte zostały na następujących koncepcjach:

FORESIGHT

Uznanie foresightu za metodę kształtowania dalekowzrocznych strategii poprzez społeczną dyskusję nad przyszłością, integrującą perspektywy decydentów, naukowców, przedsiębiorców, przedstawicieli organizacji społecznych i młodzieży. Istotą jest zwiększanie świadomości zmian, przygotowanie się na nie i opracowanie preferowanych kierunków rozwoju, nie zaś precyzyjna prognoza przyszłości.

SOLARPUNK

Inspiracja ruchem artystycznym i myśleniem solarpunk, zakładającym, że można tworzyć utopijne wizje przyszłości poprzez wdrażanie rozwiązań sprzyjających zrównoważonemu rozwojowi, poprawie środowiska i jakości życia. Solarpunk promuje interdyscyplinarność, łączy technologię z oddolnymi inicjatywami, angażuje literaturę, sztukę, edukację, psychologię pozytywną oraz praktykę codziennego działania na rzecz dobra wspólnego.

Wszystkie działania nakierowane były na wsparcie procesu kształtowania aktywnego, świadomego i otwartego na innowacje młodego społeczeństwa.

2023-2024

PERFORMATYWNE SCENARIUSZE PRZYSZŁOŚCI MŁODY KONGRES FUTUROLOGICZNY

Projekt bazował na współpracy specjalistów z obszaru nowych technologii, edukacji kulturalnej, teatru fizycznego, tańca współczesnego oraz nauczycieli szkół średnich. Kluczowym założeniem było stworzenie przestrzeni, w której młodzi uczestnicy mogli eksplorować tematy związane ze zmianą: zarówno w wymiarze indywidualnym, jak i społecznym.

Proces pracy warsztatowej prowadził do wypracowania performatywnych scenariuszy przyszłości. Uczestnicy – poprzez ruch, kreatywne pisanie i działania performatywne – badali wpływ dynamicznego rozwoju technologii, wirtualizacji i algorytmizacji na człowieka i współczesne społeczności. Ważnym elementem była refleksja nad rolą sztuki jako pomostu pomiędzy eksperymentami naukowymi a ich społecznymi konsekwencjami i możliwą implementacją w codzienności.

Finałem projektu był performans, który rozpoczynał się w holu i stopniowo rozprzestrzeniał się na inne przestrzenie oraz zakamarki budynku MIK-u, wyprowadzając widzów na zewnątrz i przekształcając się w spacer performatywny, wykorzystujący architekturę otoczenia wokół budynku MIK-u. Kulminacyjna scena odbywała się w przestrzeni Tajemniczego Ogrodu Mazowieckiego Instytutu Kultury, gdzie performerzy rozłączali się, wnikali w przestrzeń przeznaczoną dla publiczności, włączali widzów do wspólnego działania i przekształcali performans we wspólne rave party.

Projekt nie tylko umożliwiał twórczą ekspresję, ale także wspierał wzmocnienie nadziei, optymizmu i świadomej współpracy w młodym pokoleniu mierzącym się z wyzwaniami gwałtownie zmieniającego się świata.

2024-2025

TU I TERAZ

Kolejna edycja koncentrowała się wokół tematu „tu i teraz”, eksplorowanego przez uczestników na wielu poziomach – poprzez ciało, słowo i obecność. Program obejmował cykl warsztatów prowadzonych przez ekspertów i ekspertki teatru fizycznego, współczesnej choreografii i kreatywnego pisanie.

Efektom wielomiesięcznej pracy były autorskie etiudy, improwizacje ruchowe i tekstowe oraz krótkie formy performatywne, w których widoczna była zarówno indywidualna ekspresja, jak i zbiorowa energia grup. Kulminacją projektu były najpierw warsztaty wymiany technik, w ramach których uczestnicy dzielili się swoimi doświadczeniami poprzez proponowanie innym grupom swoich działań, zabaw, struktur, strategii i myśli. Następnym krokiem pracy było przygotowanie i prezentacja finałowego pokazu w Mazowieckim Instytucie Kultury, podczas którego wszystkie trzy grupy wspólnie zaprezentowały performans ruchowy.

Publiczność miała okazję zobaczyć, jak osobiste doświadczenia młodych twórców i twórczyń przekuwane były w działanie sceniczne oraz jak budowana była przestrzeń wymiany i wspólnoty. Praca nad projektem w tej edycji nie ograniczała się do tradycyjnego modelu spektaklu, lecz ekspozycja otwartość i procesualność, umożliwiając różnorodne formy wyrazu oraz dzielenie się doświadczeniem artystycznym. Pokaz finałowy miał formę wystawy performatywnej, w ramach której widz poruszał się po różnych salach i przestrzeniach Mazowieckiego Instytutu Kulturalnego, takich jak hol, sala taneczna, schody, kawiarnia i sala widowiskowa, gdzie mógł poczuć i doświadczyć różnorodnych strategii performatywnych odwołujących się do zagadnienia obecności i współobecności „tu i teraz”.

Edycje 2023/2025 były tym samym kolejnym etapem długofalowego cyklu, stanowiącym istotny głos w refleksji nad teraźniejszością oraz rolą sztuki w budowaniu porozumienia i wzmacnianiu poczucia sprawczości we współczesnym świecie.

*W ostatnich edycjach PODAJ DALEJ Sztuka Nowa nawiązała także współpracę z Fundacją Kupalinka. To organizacja, której celem jest pomoc migrantom odnaleźć się w nowym kraju oraz pielęgnować swoje ojczyste tradycje i języki. Inicjatywa, powstała w 2020 roku w odpowiedzi na gwałtowną emigrację artystów z Białorusi, oferuje zajęcia teatralne dla osób w różnym wieku i różnej narodowości. Studio teatralne Kupalinka, wykorzystując elementy dramaterapii, stawia na rozwijanie empatii, komunikacji niewerbalnej oraz ekspresji artystycznej, bazując na elementach kultur krajów pochodzenia, dzięki czemu uczestnicy mogą lepiej zrozumieć własną tożsamość. Projekty realizowane przez studio mają na celu stworzenie przestrzeni integracyjnej, w której kultura i tradycja mogą rozwijać się równolegle z nową rzeczywistością.

MAZOWIECKI
INSTYTUT
KULTURY

REGIONALNA
ORGANIZACJA
KULTURALNA
W OBYWODZIE
MAZOWIECKIM

25. Mazowsze

projekt współfinansuje
miasto stołeczne
Warszawa

TAJEMNICZY OGRÓD
MAZOWIECKI
INSTYTUT KULTURY
UL. ELEKTORALNA 12

13 CZERWCA 2024
G. 19:00

2 0 2 3 / 2 4

FINAL PODAJ DALEJ PERFORMATYWNE SCENARIUSZE PRZYSZŁOŚCI

SZTUKA
nowa

Warsaw

SZTUKA
nowa

POKAZ FINALOWEGO SPEKTAKLU
MAZOWIECKI INSTYTUT KULTURY
ELEKTORALNA 12, WARSZAWA
5 CZERWCA 2025
G. 19:00

2024/25 FINAL PROJEKTU TU I TERAZ PODAJ DALEJ

MAZOWIECKI
INSTYTUT
KULTURY

REGIONALNA
ORGANIZACJA
KULTURALNA
W OBYWODZIE
MAZOWIECKIM

Mazowsze

Kupalinka

projekt współfinansuje
miasto stołeczne
Warszawa

WYPOWIEDZI METODYKÓW I INSTRUKTORÓW:

ADA FLORENTYNA PAWLAK

Rozbudowa środowiska elektronicznego, wirtualizacja rzeczywistości, algorytmizacja zmieniają nas. Zmieniają naturę naszych społeczności. (...) Obowiązkiem sztuki jest wchodzenie w coraz silniejsze interakcje z badaniami naukowymi, dokonywanie działań mediacyjnych, translacyjnych między laboratoryjnymi eksperymentami a ich społecznymi, możliwymi implementacjami.

DAWID ŻAKOWSKI

Narzędzia, które proponuję młodzieży w procesie poszukiwawczym i edukacyjnym pochodzą z teatru fizycznego, czyli działań opartych na ekspresji cielesnej; opierają się również na technikach tańca współczesnego i nowej choreografii, co mocno wiąże się z poszukiwaniami cielesnej obecności w ogóle i obecności na scenie. Te narzędzia bezpośredniego kontaktu stwarzają możliwość rozwijania myślenia empatycznego, współdziałania, zespołowości, współodpowiedzialności i bezpieczeństwa, polegającego na opiekowaniu się swoją partnerką czy partnerem scenicznym w trakcie pracy zespołowej. Cały proces bardzo oddziałuje na wszystkich jej członków, także na mnie – będąc świadkiem treści generowanych przez młodych i wsłuchując się w nie, mam możliwość obcowania z bardzo aktualną materią. Pozwala to też budować mosty między tradycją a nowoczesnością.

MARIA BIJAK

Swoje zajęcia z tańca współczesnego nazywałam “uniwersytetem ruchu”, ponieważ nie są to zwykłe zajęcia z tańca. Młodzież pracuje w dużej mierze samodzielnie. Wspólnie rozkładamy taniec współczesny na mniejsze jednostki i badamy je szczegółowo, jak naukowcy. Stąd dużo w naszej pracy głębokiej eksploracji ciała.

MACIEJ TOMASZEWSKI

Pracujemy dwutorowo - nad narzędziami teatru fizycznego i nad metodą aktorską. Działamy poprzez improwizację, wspólny trening, pracę kreatywną i “nad tematem”. Przyjęliśmy też zasadę powolnego budowania scenariusza, więc pojawiają się także elementy kreatywne-go pisania. Na każdych zajęciach uczestnicy w różnych formach piszą teksty. Czasem jest to dialog, czasem są to improwizacje, innym razem pojedyncze słowa, które pojawiają się w trakcie ćwiczeń.

PATRYCJA BABICKA

Śledząc przebieg i efekty swojej pracy teatralnej z młodzieżą, myślałam często, jak bardzo otwierająca i ucząca jest to relacja dla obu stron tego spotkania. Nauczyłam się, że era autokratycznego mistrza, wyposażona w wszechwi(e)dzące oko, w dzisiejszym świecie straciła rację bytu. Wymiana wiedzy i energii przynosi dużo bardziej spektakularne efekty – i te widowiskowe, i te na poziomie indywidualnych przeżyć psychicznych osób biorących udział w projekcie teatralnym. Idąc krok dalej, mogłabym powiedzieć, że praktyka teatralna powinna być obowiązkowa dla każdego, ponieważ świadoma praca na analizie treści psychicznych i przetwarzaniu emocji po to, by pobudzić uczucia innych, jest ważnym i głębokim doświadczeniem. Jego najważniejsze cechy to uwrażliwianie i porządkowanie świata wewnętrznego. Czy to nie tego właśnie potrzeba młodym, którzy często mają za sobą tyle granicznych doświadczeń, że przepracowywanie ich podczas dwudziestominutowej rozmowy ze szkolnym pedagogiem lub na rutynowych zajęciach terapeutycznych jest niewystarczające?

UCZESTNICY O PODAJ DALEJ

W ramach ewaluacji edycji 2023-2025 przeprowadzono anonimowe ankiety wśród uczestników i odbiorców projektu. Oto wypowiedzi młodych

twórców:

NAJLEPSZE TO: UŚMIECH, CIEKAWY ZADANIA, WSPARCIE, DBAŁOŚĆ O DOBRĄ ATMOSFERĘ.

ZASKOCZYŁO MNIE, ŻE TYŁE LUDZI MOŻE ZE SOBĄ PRACOWAĆ, ZAPOMINAJĄC O SWOIM EGO. MAM PO TYCH WARSZTATACH WIELE POMYSŁÓW I CHCIAŁABYM JE ROZWIJAĆ W SZTUCE NOWEJ.

REWELACJA.

OCZEKIWAŁEM WSPÓLNOTY, POCZUCIA KOMFORTU W EKSPRESJI. DOSTAŁEM TO. ZASKOCZYŁO MNIE, JAK DUŻE BYŁO TO POCZUCIE.

DOCENIAM POCZUCIE HUMORU, UMIEJĘTNOŚĆ PROWADZENIA ZAJĘĆ I CIEPŁO. SPODZIEWAŁAM SIĘ BARDZIEJ PRACY NAD STYŁEM TANECZNYM, TECHNIKĄ, CHOREOGRAFIAMI, ALE BYŁO TO BLIŻSZE PERFORMANSOWI BEZ STRUKTUR. ALE WZIĘŁAM Z TEGO DUŻO I JEST OK.

TE ZAJĘCIA TO: SUPER ATMOSFERA, WSPÓLNOTA, PRZEPŁYW ENERGII MIĘDZY UCZESTNIKAMI, POCZUCIE BEZPIECZEŃSTWA, ZAUFANIE.

BYŁO SUPER. MOŻE BYĆ MOCNIEJ.

NIEOGRANICZONA FANTAZJA UCZESTNIKÓW. OTWORZYŁEM SIĘ NA TYCH ZAJĘCIACH. KROK BLIŻEJ, ABY POKONAĆ STRACH PRZED SPOŁECZEŃSTWEM.

MIEJSCE 10/10, GODZINY 10/10., WARUNKI PRACY 10/10.

BARDZO DOCENIAM WSPÓLNOTĘ I OTWARTOŚĆ UCZESTNIKÓW I ORGANIZATORÓW. BARDZO MIŁI. MYŚLĘ, ŻE WSZYSTKO, CO SIĘ TUTAJ WYDARZYŁO PRZYDA SIĘ W MOJEJ PRZYSZŁEJ PRACY ARTYSTYCZNEJ. ZASKOCZENIE, BO OD RAZU POCZUŁAM SIĘ SWOJA. A TO SIĘ RZADKO ZDARZA.

PROWADZĄCA MARYSIA SPRAWIŁA, ŻE NAUKA BYŁA PRAWDZIWĄ PRZYJEMNOŚCIĄ. KAŻDY ELEMENT BYŁ WARTOŚCIOWY I CZUŁAM, ŻE COŚ MI DAJE. Z KAŻDYM ZAJĘCIEM WYCHODZIŁAM BOGATSZA O NOWE DOŚWIADCZENIA ALBO SPOSTRZEŻENIA.

DOCENIAM ZAANGAŻOWANIE, PROFESJONALIZM, CUDNE PROWADZENIE, CIEPŁO, SERDECZNOŚĆ, WSPARCIE. PRACA ZE WSPANIAŁYMI LUDŹMI. ODKRYWANIE NOWYCH WŁASNYCH MOŻLIWOŚCI.

WSZYSCY WSPANIALI, OTWARCI, KOMUNIKATYWNI, MIŁI. KOCHAM MARYSIĘ. CZUŁAM SIĘ CZĘŚCIĄ ZESPOŁU I TO NIE PRZEZINNYCH, A PRZEZE MNIE SAMĄ. RACZEJ NIE BYŁO TO TRUDNE, BO WSZYSTKO NA DOSTĘPNYM POZIOMIE.

ZASKOCZYŁO MNIE TO, ILE OTWARTYCH, EMPATYCZNYCH, FAJNYCH LUDZI POZNAŁAM. ZASKOCZYŁO MNIE, JAK PROWADZĄCY POTRAFIŁI OTWORZYĆ MNIE JESZCZE BARDZIEJ I TO, ILE DALI MI SWOJEJ ENERGII.

BYŁO INTENSYWNIE, ALE TO TEMPO JEST DLA MNIE OK. DOBRZE, ŻE TAKIE RZECZY SIĘ DZIEJĄ. WSZYSTKO MI SIĘ PODOBAŁO.

LOVE.

ODBIORCY O PODAJ DALEJ

– Współpraca, współodczuwanie, współruch. Miłość, słyszenie, rozmowa, czułość. Dziękuję z całego serca.

– Sala-dżungla - poczułam błogostan, chwilę dziczy w sercu.

– Było to coś nowego. Pokazali jak można pracować z energią.

– **BRAWO.**

– Ciarki na ciele. Bardzo podobał mi się fragment z kartkami papieru.

– Zainspirowało mnie to do udziału w kolejnej edycji, jeśli będzie.

– Jestem w szoku poznawczym. Nie widziałem jeszcze czegoś takiego.

– Luz. Każdy był piękny, piękna.

– Zajeżdża robotą. Pięknie się to oglądało.

– Gratulacje i podążajcie dalej tą ścieżką.

– Każdy był ekstra. Oby częściej można było oglądać.

– Ostatnia część najbardziej mocna. Bardzo dziękuję za odwagę.

– Oby tak dalej!

– Niesamowite. Pełnia serca. Kocham Was.

– Dla mnie to była hipnoza. Czułem się jak przy wodospadzie. Zespół jak pszczoły, tylko bez królowej - wszyscy po równo. Dziękuję, że dzieliliście się tak bardzo sobą z nami.

– Naturalność, prawdziwość, było to bardzo interesujące. Bądźcie sobą.

Bo wtedy jesteście najpiękniejsi. Twórzcie dalej, bo robicie super robotę.

– Podobało mi się działanie aktorów jako kolektyw.

– Gratuluję Wam tej ścieżki w życiu.

– Było zajeżdżenie.

– Trzymajcie tak dalej, jesteście świetni.

– Konsekwencja, dyscyplina. Tak trzymać.

– Fajnie, że to robicie.

– Emocje, ruch, relacje, estetyka, różne przestrzenie, budowanie napięcia.

– Widać, że to lubicie.

– **CIEKAWY, NIEZAPOMNIANY WYSTĘP.**

WARTOŚCI PROJEKTU PODAJ DALEJ

- uczestnicy korzystają z zajęć z profesjonalistami nieodpłatnie, dzięki dofinansowaniu z Miasta Stołecznego Warszawa i partnerstwu z Mazowieckim Instytutem Kultury w Warszawie oraz Centrum Promocji Kultury Praga Południe w Warszawie;
- Stowarzyszenie Sztuka Nowa daje zatrudnienie instruktorom, którzy m.in. wyłonieni zostali spośród uczestników PODAJ DALEJ wcześniejszych edycji;
- korzyści psycho-społeczne dla młodych wynikające z pracy technikami teatralnymi, tańcem współczesnym i sztukami performatywnymi – wzrost poczucia własnej wartości, otwarcie na innych i rozwój empatii, poznanie siebie, rozwój osobowości, przełamywanie wykluczenia społecznego, rozwój umiejętności społecznych: współdziałanie, zespołowość, współodpowiedzialność, doświadczenie bezpiecznej przestrzeni wyrażania siebie, umiejętność udzielania i przyjmowania konstruktywnego feedbacku, ćwiczenie komunikacji, kreatywności i refleksji, pomoc w regulacji emocji i profilaktyka zdrowia psychicznego, budowanie relacji opartych na równości i współuczestnictwie, przeciwdziałanie samotności i wykluczeniu, realne przygotowanie do życia społecznego i nabywanie narzędzi analizy świata;
- korzyści rozwojowe dla instruktorów: zyskują oni możliwość budowania sieci kontaktów z innymi warszawskimi animatorami i edukatorami teatru i tańca, co sprzyja wymianianiu doświadczeń. Uczestnictwo pozwala im także wzbogacać własny warsztat o nowe gry, ćwiczenia oraz techniki pracy teatralnej, co przekłada się na większą kreatywność i skuteczność w prowadzeniu zajęć. Dodatkowym atutem jest szansa na promocję własnych autorskich metod, a także wzmocnienie prowadzonych przez siebie grup – instruktorzy otrzymują realne wsparcie w ich rozwoju oraz integracji.
- korzyści dla odbiorców: młodym odbiorcom z Warszawy projekt daje możliwość doświadczenia teatru alternatywnego i współczesnych form performatywnych, ale i dialogu, to też okazja do zobaczenia, jak młodzi mieszkańcy miasta przekuwają swoje doświadczenia i refleksje w oryginalne działania sceniczne, podejmujące tematy bliskie ich rzeczywistości.

OGRANICZENIA I WYZWANIA

Wśród głównych minusów projektu PODAJ DALEJ, wskazanych przez uczestników ankiet, na pierwszy plan wysuwa się niewielka rozpoznawalność marki. Brak szeroko zakrojonej promocji – wynikający z braku finansowania na działania marketingowe – sprawia, że wiele osób, nawet zainteresowanych teatrem fizycznym, tańcem współczesnym czy działaniami z zakresu sztuk performatywnych i społecznych, nie zna projektu, co znacznie ogranicza jego zasięg i potencjalną liczbę uczestników. Odpowiedzi w ankietach potwierdzają, że przy większej widoczności oraz lepszej informacji o projekcie, liczba chętnych mogłaby być znacznie wyższa, a wielu widzów zadeklarowało gotowość do aktywnego uczestnictwa.

Drugim poważnym wyzwaniem są ograniczenia lokalowe. Sztuka Nowa, realizator projektu, utraciła własną siedzibę i obecnie opiera się wyłącznie na współpracy partnerskiej z różnymi instytucjami, co utrudnia długofalowe planowanie i intensyfikację działań. Choć dzięki sieci partnerów projekt nadal funkcjonuje, warunki te pozostają nieprzewidywalne i mogą negatywnie wpłynąć na stabilność dalszego rozwoju.

PRZESTRZENIE ROZWOJU MARKI PODAJ DALEJ SZTUKI NOWEJ

Codziennosc projektów PODAJ DALEJ to nie tylko budowanie nowych form ekspresji artystycznej, lecz również konsekwentne poszukiwanie metod pracy, które pozwalają na realną współodpowiedzialność i podmiotowość każdego uczestnika. Program warsztatów projektowanych na kolejne sezony uwzględnia zmieniające się potrzeby – zarówno młodych, jak i dorosłych – dając przestrzeń dla śmiałego eksperymentowania z językiem ruchu, słowa oraz wielowymiarowej obecności w przestrzeni społecznej.

W kolejnych latach zamierzamy dalej pogłębiać wymianę między artystami, pedagogami, a uczestnikami. Chcemy proponować modele pracy, które mogą stać się inspiracją dla innych inicjatyw i instytucji – angażujących, inkluzywnych, sprzyjających integracji oraz samodzielności.

Jako Sztuka Nowa budujemy partnerstwa instytucjonalne, międzypokoleniowe i interdyscyplinarne, by wychodzić poza schemat jednorazowych wydarzeń i projektów. Chcemy, aby każde działanie było impulsem do tworzenia realnych zmian – w myśleniu, praktykach życia codziennego, umiejętności komunikacji oraz zdolności do wspólnego reagowania na nowe wyzwania. Bardzo interesuje nas w tym kontekście dobrostan młodych.

ZESPÓŁ PODAJ DALEJ

Pomysłodawcy projektu:

Dawid Żakowski,

Karolina Dzielak-Żakowska

Edycja 2024/2025 – TU I TERAZ

Kierownik projektu:

Maciej Tomaszewski

Menedżer zarządzający:

Dawid Żakowski

Osoby prowadzące zajęcia:

Marysia Bijak, Dawid Żakowski,

Maciej Tomaszewski, Natallia Lokits,

Paweł Haradnicki

Ekspertki merytoryczne:

Patrycja Babicka,

Karolina Dzielak-Żakowska

Edycja 2023/2024 –

PERFORMATYWNE SCENARIUSZE PRZYSZŁOŚCI

Kierowniczka projektu:

Iwona Ostrowska

Menedżer zarządzający:

Dawid Żakowski

Osoby prowadzące zajęcia:

Marysia Bijak, Daniela Komędera,

Dawid Żakowski, Agata Zataj,

Patrycja Babicka, Maciej Tomaszewski,

Alicja Zalewska

Ekspertki merytoryczne:

Ada Florentyna Pawlak, Patrycja Babicka

Edycje 2023-2025

Menedżerka mediów społecznościowych:

Daria Dudek

Zespół koordynacyjny:

Katarzyna Pawłowska, Aleksandra Olszowska, Alicja Zalewska, Paweł Mandziwski,

Piotr Wardziukiewicz (grafiki), Olga Hardziejczyk-Maziarska (Fundacja Kupalinka),

Marta Szymkowiak (Fundacja Kupalinka).

Przygotowanie publikacji:

Patrycja Babicka, Maciej Tomaszewski, Dawid Żakowski

Skład publikacji:

Piotr Wardziukiewicz

WWW.PODAJDALEJ.WAW.PL
WWW.FACEBOOK.COM/PDDPLUS

RAPORT PODAJ DALEJ